

destacables, ja que només es va fer caure la creu de la façana. Però aquell dia es van arrencar els altars i es van cremar. L'única imatge que es va salvar del foc va ser la de la Verge del Roser, gràcies a l'acció de l'Elies Valls. L'arxiu parroquial també va ser pràcticament destruït en la seva totalitat. Es van malmetre les quatre campanes. Molts ornaments i mantells van desaparèixer, però els objectes de culte van ser salvats i encara es poden veure a la parròquia. Es van recuperar tots excepte una creu processional gòtica de plata daurada. Diu la tradició popular que can Torres, can Granada i can Falgar havien pagat aquesta creu, la qual només podia sortir de l'església per acompanyar i anar a cercar els difunts de dites masies i presidir els seus enterraments. Era grossa, i conten que un home tenia feina a portar-la.

L'església va ser tancada al culte. El Comitè Antifeixista Revolucionari local va incautar l'església i la rectoria, mentre que els representants d'Esquerra Republicana de Catalunya van incautar el Centre Catòlic (el Casal Parroquial) evitant que fos cremat i destrossat. L'església va esdevenir un dipòsit per als paletes, i el culte catòlic es va haver de fer de manera clandestina a les cases particulars. Mossèn Manuel Solà va haver d'abandonar Santa Eulàlia. També durant la guerra es va obrir un camí on hi havia l'antic cementiri, al costat de l'església. En canvi, la rectoria va quedar molt malmesa.

L'església parroquial, la rectoria i el cementiri vell cap a l'any 1930
(Font: La Vall del Tenes abans de Ronçana).